

Kız ve Deniz Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Deniz Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Maya denizi her şeyden çok severdi. Her sabah beyaz çizgili sarı mayosunu giyer, mavi gözlüğünü alnına iter ve sahile koşardı. Saatlerce yüzer, kayaları keşfeder, küçük balıkları kovalardı. Ama bir gün daha önce hiç görmediği bir şey buldu.

Son kayanın ötesinde su, hayal bile edemeyeceği renklerle pırıl pırıl parlıyordu. Maya yaklaştı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Okyanus tabanında kocaman bir bahçe büyüyordu! Parlak pembe yosunlar kurdele gibi salınıyor, turuncu mercanlar ağaçlar gibi dallanıyordu. Minik balıklar yaprakların arasında hızla yüzüyor, deniz kabuklarından yapılmış bir tabelada şöyle yazıyordu: Deniz Bahçesi'ne Hoş Geldiniz.

Burnunun önünden turuncu bir şey hızla geçti. Kıvrık kuyruklu, parlak sarı benekli bir denizatıydı. "Merhaba! Ben Pip!" dedi cıvıdayarak, minik yüzgeçleri titriyordu. "Tam yıllık kutlamamızın zamanında geldin! Ama eyvah—bak!" Pip uzun burnunu bahçeye doğru çevirdi. Bazı bitkiler eğilmiş, kırılmıştı ve güzel renkler solgun görünüyordu.

Pip hızla daireler çizerek yüzdü. "Dün gece büyük bir fırtına çıktı! Kutlama yarın ve her yer darmadağın!" Maya etrafına baktı. "Bunu düzeltebiliriz," dedi. "Ama yardıma ihtiyacımız var." Pip başını salladı. "Ben herkesi toplarım! Denizdeki en hızlı habercisi benim!" Ve kıvrık kuyruğunu arkasında sallayarak hızla uzaklaştı.

Kısa süre sonra büyük, yeşil bir kaplumbağa süzülerek geldi. Yuvarlak gözlükler takıyordu ve sırtı yosun kaplıydı. "Merhaba, ben Shelly," dedi yavaşça. "Bu bahçeyle ben ilgilenirim. Kırık sapları nasıl yeniden dikeceğimi ve onlara nasıl bakacağımı çok iyi bilirim." Maya gülümsedi. "Harika! Çantamda aletlerim var." Shelly bilgece başını salladı. "Ama partiden önce bitirmek için daha fazla yardıma ihtiyacımız olacak."

Tam o sırada bir kayanın arkasından sekiz kıpır kıpır kol fırladı. "Yardım mı dedi birisi?" diye sordu başında kırmızı fiyonk olan mor bir ahtapot. "Ben Inky! Aynı anda bağlayabilir, kaldırabilir ve tamir edebilirim!" Kollarını salladı ve kolları birbirine dolandı. "Eyvah!" diye kıkırdadı. "Biraz sakarım ama çok çabalıyorum."

Pip ekibi en kötü yere götürdü; uzun mor yosunlar devrilmişti. "Kutlama için bunların dimdik durması gerek," dedi Shelly. "Ama benim için çok ağırlar." Maya bir an düşündü. "Inky, onları kaldıracabilir misin?" Inky kollarını yosunların etrafına doladı. "Deneyeceğim!" dedi ve büyük bir çekişle bitkileri dikti.

Shelly, Maya'ya kırık mercanların nasıl yeniden dikileceğini gösterdi. "Yavaşça şimdi," dedi, yarı kapalı gözleri sevecendi. "Köklerin etrafındaki kumu hafifçe bastır." Maya çantasındaki küçük küreğini kullandı. Pip ileri geri yüzüyor, "Buraya daha fazla kum! Biraz sola!" diye bağıırıyordu. Parlak turuncu gövdesi mavi suda kolayca fark ediliyordu.

Inky çevik kollarıyla yosunları küçük kayalara bağladı. "Bu çok eğlenceli!" dedi, ama sonra uzun yeşil bir kurdeleye dolandı. "İmdat!" diye güldü. Maya yanına yüzdü ve onu çözdü. "Harika gidiyorsun, Inky." Inky'nin gözleri parladı. "Teşekkürler! Daha dikkatli olacağım." Neşeli bir melodi mırıldanarak bağlamaya geri döndü.

Bahçe daha iyi görünmeye başlamıştı ama hâlâ yapılacak çok şey vardı. Pip, yapraklarını kaybetmiş bir sıra deniz kabuğu çiçeği fark etti. "Eyvah! Bunlar partinin süsleri!" diye bağırdı. Maya arkadaşlarına baktı. "Birlikte çalışırsak bunu başarabiliriz. Shelly, çiçekleri nasıl düzelteceğini biliyorsun. Inky, onları yeniden bağlayabilirsin. Pip, kayıp yaprakları bulabilirsin."

Shelly her yaprağı nazıkçe çiçeklerin üzerine yerleştirdi. "İşte," dedi. "Biraz sevgi ve özenle yeniden açacaklar." Inky'nin kolları hızla çalışıyor, her yaprağı yerine bağlıyordu. Pip bir kayanın altında bir yığın yaprak buldu ve getirdi. Maya kumu bastırmaya ve yabancı otları temizlemeye yardım etti. Yavaş yavaş deniz kabuğu çiçekleri parlamaya başladı.

Güneş batmaya başladı ve su altın rengine döndü. "Neredeyse bitti!" diye sevindi Pip. Ama sonra Inky ağır bir kayayı kaldırmaya çalışırken kaydı. "Eyvah!" diye bağırdı, mercanların içine yuvarlanarak. Maya hemen yanına koştu. "İyi misin?" Inky biraz utanarak başını salladı. "İyiyim. Sadece sakarım." Maya gülümsedi. "Sorun değil. Hepimiz bazen yardıma ihtiyaç duyarız."

Herkesin yardımıyla son bitki de onarıldı. Bahçe renklerle ışıldadı. "Başardık!" diye bağırdı Maya. Shelly nazik gülümsemesiyle gülümsedi. "Birlikte başardık. Her birimiz kendi yöntemimizle yardım ettik." Pip sevinçle takla attı. "Kutlamaya kadar yarışalım!" Inky güldü. "Sana yetişmeye çalışacağım!" Ve hep birlikte partiye doğru yüzdüler.

Yıllık kutlama şimdiye kadarki en güzel kutlamaydı. Fener balıkları bahçeyi aydınlattı ve bir deniz kabuğu grubu müzik çaldı. Bütün deniz canlıları dans etmeye ve şarkı söylemeye geldi. Maya, Pip, Shelly ve Inky ile dans etti. "Bahçemizi kurtardınız!" dedi küçük bir yengeç. Maya başını salladı. "Birlikte kurtardık."

Yıldızlar çıkarken Shelly, Maya'ya küçük bir deniz kabuğu kolye verdi. "Yardımanın için teşekkürler," dedi. "Unutma, sağlıklı okyanuslar için herkesin işbirliği yapması gerekir. Büyük ya da küçük, hızlı ya da yavaş, hepimizin bir rolü var." Maya arkadaşlarına sarıldı. "Asla unutmayacağım."

Maya mutlu bir kalple eve yüzdü. Deniz bahçesini yakında yine ziyaret edeceğini biliyordu. Ve ne zaman bir denizatı, bir kaplumbağa ya da bir ahtapot görse gülümsüyordu. Çünkü artık biliyordu ki birlikte çalıştığımızda her şeyi düzeltebiliriz—denizin altındaki kırık bir bahçeyi bile.